

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 3

Ročník V.

březen 1999

Motto: "Mír je prázdné slovo, neproměňuje-li se v řád, založený na pravdě, vybudovaný podle požadavků spravedlnosti, prohloubený a naplněný opravdovou láskou a konečně uskutečňovaný ve svobodě"

Jan XXIII., Pacem in terris

Velikonoční radost je největším tajemstvím, které nám otvírá poznání života, ono neodlučné spojení utrpení a slávy, odříkání a radosti, jež nás spojuje s Tím, který to svým životem naplnil a posvětil.

Od okamžiku, kdy Pán požehnal Mariino lůno, aby se Slovo stalo tělem, je náš život naplněn touto zvláštní dualitou, jež dává našemu konání zřetelné hranice, ale především trvale přítomnou naději.

Dává nám však ještě něco navíc. Dává nám mír, který jenom On může dát, a s ním i neobyčejnou moc naplňovat tímto mírem svět, roznášet tuto naději tam, kde vládne temnota beznaděje.

Je to naše odpovědnost a měla by to být i radostná povinnost, neboť právě tím se měří věrohodnost naší víry.

Jakub J. Outrata

EVANGELIZACE

Ano či nikoli

Doba čtyřiceti dnů před velikonoce má vést k obnově našeho vztahu s Bohem, která dostane své vyjádření v obnově křestního slibu o vigílii Velké noci. Osvědčené prostředky, které se nám na této cestě obnovy nabízejí, jsou soustředěnost, sebeovládání a smírné odčiňování hříchů. Protože jsme křtem jedno s Kristem a navzájem jsme spojeni v jedno společenství, je posvěcení jednoho ziskem i pro ostatní. A naopak hřích jednoho škodí všem. Křesťan konající pokání za hříchy nejen vlastní se připodobňuje Kristu, který dal zadost za všechny. A proto jsme vyzýváni slavit společně kající bohoslužby, o nichž jsem psal v minulé Sněžence. Vykonáme ji 23. března v 18.00 hod. místo večerní mše svaté a na přání našich biskupů s úmyslem za dorozumění mezi představiteli státu a církvi. Doba obrácení je i dobou smíření s druhými.

Tři osvědčené prostředky pokání jsou modlitba, půst a almužna.

O postu bude letos hodně psáno v Katolickém týdeníku, proto jen připomínám, že půst od televize, počítače nebo sladkostí může být náročnější než tradiční půst od masa. Vždyť to mohou být i konkrétní projevy našeho sobectví, nezájmu a nelásky k druhým, ba k nejbližším.

O almužně (skutcích lásky) píše Svätý otec ve svém postním poselství: *„Postní doba s pohledem obráceným na Otce se stává jedinečnou dobou lásky, která se projevuje v hmotných a duchovních skutcích milosrdenství. Mám na mysli zvláště ty, kdo jsou vyloučeni z hostiny každodenního blahobytu. Existuje mnoho „Lazarů“, kteří klepou na dveře společnosti. Trvajících bída musí vyburcovat svědomí křesťanů a zavázat je k tomu, aby soukromě i společně zjednali nápravu.“* I na nádvoří našeho kostela postávají a posedávají takové výzvy. Je jistě dobrá péče o potřebné na Ukrajině, ale nesmíme přehlédnout nejbližší. Pomozte tedy hledat skutečně účinné řešení.

A jinak: Mnozí otcové rodin pracují do nocí, údajně, aby lépe zabezpečili rodinu, ale není to spíše únik? Rodině, jako žebrákům na ulici, dávají ve skutečnosti jen almužnu svého času, a to ještě s výtkami, že není doma vše podle jejich přání.

Zbývá modlitba. Ruku na srdce, je moje modlitba živým rozhovorem s Otcem či je jen kostlivcem naučených slov? Troufáme-li si dávat Bohu jen odpadky ze stolu dne, co můžeme dát lidem? Zkusme oživit modlitbu, ožijeme i my (a možná i národ). bratr Michal

**Kající bohoslužba v kostele Panny Marie Sněžné se bude konat
v úterý 23. března v 18:00 hod.** (mše svatá nebude)

LITURGICKÉ OKÉNKO

Bohoslužba slova (pokračování ze všeobecných pokynů k misálu)

5. Přímluvy

V přímluvách neboli modlitbě věřících **vykonává lid poslání svého kněžství prosbou za všechny lidi**. Je prospěšné, aby se ve mších s účastí lidu konala tato modlitba pravidelně, a to tak, aby obsahovala prosby za církev svatou, za ty, kdo nám vládnou, za ty, kdo jsou obtíženi různými těžkostmi, za všechny lidi a spásu celého světa.

Pořadí proseb je obvykle toto:

- a) za potřeby církve,
- b) za státní představitele a spásu celého světa,
- c) za ty, které tíží jakékoliv nesnáze,
- d) za místní společenství.

Avšak při zvláštní příležitosti, jako je biřmování, sňatek, pohřeb, může se pořadí proseb upravit s přihlédnutím k této zvláštní okolnosti.

Přímluvy řídí předsedající kněz: krátkým povzbuzením vybědne věřící k modlitbě a přímluvy zakončí závěrečnou modlitbou. Je dobré, když jednotlivé úmysly přednáší jáhen nebo zpěvák nebo někdo jiný.

Celé shromáždění vyjadřuje svou účast po pronesení jednotlivých úmyslů buď společnou invokací, anebo tichou modlitbou. *br. Ignác*

NEPŘEHLÉDNĚTE

V prostorách ambitu františkánského kláštera ve spolupráci s farností u kostela Panny Marie Sněžné a řádu menších bratří se pořádá **od 31. března do 2. května výstavu Radka Brože** "Obrazy, monotypy, objekty". Tento předčasně zemřelý pražský výtvarník byl při svém mládí jedním z výrazných představitelů současného českého duchovně orientovaného umění a jeho výpověď bychom tedy neměli přehlédnout.

Vernisáž se bude konat ve středu 31. března v 19.00 hodin v ambitu v areálu františkánského kláštera. Jsme srdečně zváni, neboť Radek s celou rodinou chodil do naší farnosti. Nyní můžeme každou neděli potkat na dětské mši svaté jeho manželku s třemi dětmi.

Nenechme si ujít tento jedinečný zážitek. Výtvarné zpracování duchovních témat nás jistě povzbudí i k velikonočnímu zamyšlení.

Z FARNOSTI

Sněmovní kroužek - pozor změna termínu

Na únorovém setkání jsme mluvili na téma Církev a ostatní lidé. Jako přípravná četba nám posloužila encyklika II. vatikánského koncilu *Gaudium et spes*. Na další setkávání jsme dostali od moderátora pražské diecéze Jiřího Černého studijní materiály. Pro zájemce je první část rozmnožena a je možné si ji vyzvednout ve farním klubu v zásuvce označené "SNĚM". Příští setkání bude v úterý 9. 3. v 17:00 hod. ve farním klubu.

Ludmila Jirsová

Počítačový kurz pro začátečníky

Tentokrát opravdu pro úplné začátečníky. Pokud jste počítač zatím nikdy nepoužívali, nebojte se a přijďte se s počítačem seznámit. Nekouše, opravdu vám neublíží. Kurz je jako vždy zdarma, bude probíhat ve farním klubu každou středu od 17 do 18 hodin. Prvně se setkáme ve středu 10. 3. v 17.00. Předpokládám trvání 6 až 8 týdnů. Pokud nestihnete první část, je možné se do kurzu zapojit kdykoli.

František Jirsa

Pozvání na společné posezení a zpívání do farního klubu

Je to už skoro rok, co jsme si domluvili s našimi přáteli evangelíky od sv. Salvátora, že bychom se mohli společně scházet při zpěvu a povídání, ani malé občerstvení by nemuselo chybět. A tak jsme dali konečně hlavy dohromady a je na světě naše setkání.

Účast přislíbil i bratr Sváťa Karásek, také polovina Ztracené kapely + Vladimír Koronthály, přítomen bude i někdo z bratří františkánů.

Když každý z nás, kdo bude moci, přinese i něco na "zub" (např. pomazánku , bábovku a podob.), bude i malé občerstvení.

Posezení se koná ve středu 10. 3. 1999 v 19.19 hod. ve farním klubu

Vláda Vašků

Přednáška s diapositivy

se koná ve středu 24. března v 19.19 hod. ve farním klubu.

Architektura města a chrámů v Kijevě na Ukrajině

Ing. Jan Stěnička.

Výlet se vydařil

V sobotu 13. února jsme byli na výletě v přírodním parku Kersko. Jelo nás včetně dvou bratří františkánů celkem osm. Šli jsme z Čelákovic do Třebestovic (asi 20 km). Bylo sice poněkud mrazivo - ale cestou jsme se zahřáli - chůzí, teplou polévkou v útulné hospůdce při cestě. A zasněžená krajina byla krásná - určitě to zato stálo. Takže příště pojed'te s námi. *Pája*
Při příštím výletě by bylo dobré uvést trasu a její délku předem. Možná se najde více odvážlivců vyjít ze svých domovů. *pozn. red.*

Farní charita

Na jednom z prvních zasedání farní rady jsme se zabývali rovněž otázkou, jak prohloubit v naší farnosti práci charity neboli diakonie. Nechtěli bychom se omezovat pouze na pomoc potřebným jinde, i když v pomoci Ukrajině chceme stále pokračovat. Ale chtěli bychom se také rozhlédnout kolem sebe a pomáhat těm, kteří jsou nám nejbližší.

První nápad (zazněl tu již asi před dvěma roky) byla myšlenka na jakousi charitní burzu nabídky a poptávky ve farnosti: tzn. umístit na dostupném místě (např. na nádvoří nebo v klubu) nástěnku, kam by lidé psali, co kdo potřebuje (třeba dojít každý pátek na nákup nebo doprovodit každou neděli do kostela apod.) a někdo jiný by napsal, co může nabídnout (včetně inzerátů typu „prodám levně dětskou postýlku“ nebo „vím o levném pobytu na horách“ apod.). Konkrétní kontakt (adresa, telefon) by byl uložen na faře a pouze farář či kaplan nebo farní asistentka by kontakt zprostředkovali důvěryhodným osobám.

Jiným nápadem je farní šatník (který může být stálý nebo příležitostný). Sbírkou oblečení a obuvi se dosud konaly jen pro Ukrajinu. Ale i mezi námi je mnoho potřebných lidí, kterým bychom mohli nabídnout oblečení či obuv v dobročinné burze (ať už dětského či dospělého oblečení). Výtěžek z burzy bychom mohli použít na dopravu věcí na nádraží do vagonu pro Ukrajinu.

To jsou jen dva nápady do začátku - jistě vás napadne mnoho dalších tipů, jak si vzájemně více pomáhat (např. organizovat návštěvy opuštěných lidí v nemocnici apod.). Máme více nápadů, ale k tomu potřebujeme také více lidí. Přijďte na zasedání farní rady, která jsou otevřená všem, a připojte se svým nápadem a iniciativou. Potřebujeme každou ruku. Kontaktní osoba pro oblast charity - diakonie je *dr. Markéta Koronhályová*.

Sbírka na Ukrajinu se uskuteční 9.-10. dubna v kapli sv. Jana u Panny Marie Sněžné. Prosím všechny, kdo můžete v těchto dnech pomoci, přihlaste se i s časovou nabídkou na farním úřadě, tel: 26 57 42. Časový rozvrh sbírky bude na nástěnkách. *Markéta Koronhályová*

Byli jsme v Řepích

V neděli 21. 2. jsme se vypravili na předem domluvenou prohlídku Domova sv. Karla Boromejského, kostela sv. Martina a nedalekého hřbitova, vše v Praze 6 - Řepích. Bylo zrovna pochmurné studené nedělní odpoledne, a tak jsme čekali na každou tramvaj č. 9, která končí právě v Řepích, zda vůbec někdo přijede. Sešlo se nás téměř 30. Místní duchovní správce zrovna onemocněl, a tak se nás ujala milá sestra boromejka Alena. Opravdu obětavě nás provedla po Domově, kde pod jednou střechou žijí sestry boromejky, staří lidé a ženy ve výkonu trestu za lehčí přestupky s předpokladem nápravy. V jednom oddělení nám dokonce babičky dvojhlasně zazpívaly. Trochu jsme se styděli, že jsme nepřinesli žádný dárek, mladí zpěváci chyběli, a tak jsme se snažili alespoň potěšit slovem a svojí přítomností. Kostelíček sv. Martina jsme snadno zaplnili, tak je malý, a poděkovali Pánu za všechno, co nám život přináší. Za všechny přítomné si dovoluji říci: Bylo to krásné nedělní odpoledne.

Ludmila Jirsová

Milí farníci,

s odstupem času se zamýšlím nad tím, co ještě znamenaly volby do farní rady. S radostí docházím k závěru, že v této vlastně "třetí" nepřímé anketě farnost obstála na výbornou. Zúčastnilo se jí více než 200 lidí, což je o 100 % více než ve druhé anketě před rokem. Myslím, že je to dobrý signál, který ukazuje, že nám všem záleží na farním společenství u Panny Marie Sněžné.

Nabízí se nyní otázka: A co dál? Očekáváme pouze, zúčastníme se, nabízíme nebo dokonce se aktivně zapojíme v některé z aktivit nabízené ve farnosti? Pokud jste měli trpělivost a dočetli až sem, prosím, zodpovězte si výše uvedenou otázku, do které skupinky lidí patříte. Nebo nepatříte zatím nikam? I to je upřímná odpověď.

V minulém čísle Sněžanky jsme uvedli stránku nazvanou Ze života farnosti. Jsou zde zatím aktivity, které již mají nebo i hledají své místo ve farním životě. Budete jistě souhlasit, že všechno snažení musí mít základ v modlitbě. Proto se pokusme (třeba jen občas) zapojit do některého společenství, kde se můžeme společně modlit za farnost, její duchovní správce, bratry františkány, za vzájemné vztahy, ale i za problémy v rodině nebo společnosti vůbec.

Není to snadné. Vyjít ze své anonymity a třeba jen svojí přítomností se zapojit. Důležitá je naše vnitřní snaha, otevřenost a opravdovost. Nabídnout svůj čas. Pokusme se o to právě nyní v době postní.

L. Jirsová

ROZHOVOR

Sestry Amáty se ptá Hana Outratová.

1/ Myslím, že nejsem sama, na koho působíte dojmem vyrovnaného, láskyplného člověka. Řekněte, jak je to s vámi doopravdy? Je vůbec něco, co vás dokáže rozzlobit?

Stručně bych to postihla takto : Zdání klame. Asi jako většinu lidí i mne dokáže vyvést z míry celá řada věcí, především ty, které maří dobré lidské vztahy. A to potom, jak to bylo označeno na faře, „planu spravedlivým hněvem“.

2/ Stala jste se řeholnicí, konkrétně sestrou Apoštolátu III. řádu svatého Františka. Můžete nám říci, kdy se tak stalo a co bylo ve Vašem životě tím nejdůležitějším momentem tohoto rozhodnutí? Proč padla volba právě na tento řád?

Do společenství jsem byla přijata v čase babího léta roku 1995. Sestry a jejich způsob života jsem znala poměrně dobře, od doby své přípravy k přijetí křtu a ostatních iniciačních svátostí, k čemuž mne o pět let dříve připravovala právě sestra Apoštolátu, sestra Jeronýma, která mne duchovně doprovázela a vedla ještě další roky. Ovšem i pro ni bylo moje pozdější rozhodnutí pro Apoštolát překvapením. Mezním okamžikem k tomu, abych se rozhodla pro život zasvěcený Bohu, bylo pro mne poznání, že jde opravdu o Jeho nabídku a že tedy mohu dát průchod touze svého srdce. Na způsobu života sester mne vždy oslovovalo, že i když je to život opravdu duchovní a Bohu odevzdaný, je zároveň hluboce obyčejný, blízký životu křesťanů v běžných životních podmínkách.

3/ V posledním půlroce žijete navíc ještě s naší farní rodinou u Panny Marie Sněžné – pomáháte spolu se setrou Lucií otci Michalovi zvládat různé složitosti naší farnosti. Je to jistě krátká doba na úplné poznání, ale snad byste už dokázala říci, co se Vám v naší farnosti líbí, co byste si přála zlepšit a jak tomu chcete Vy sama napomoci?

Líbí se mi především lidé, kteří jsou skutečně pro farní společenství osobně nasazení a nenechají se odradit ať lhostejností druhých nebo stále vyvstávajícími nejrůznějšími překážkami. Ke zlepšení je především způsob a míra komunikace mezi všemi členy farního společenství navzájem. A právě toto – být k dispozici k vzájemnému plně lidskému dorozumívání se, sdílení se – považuji za svůj přednostní úkol. Konkrétní formy jsou pak různorodé.

4/ *Váš krátký příspěvek o volbách do farní rady v minulém Sněžence nese jisté znaky očekávání přínosu této nové formy vedení a spravování farní rodiny. Myslíte si, že vznik farní rady bude pro farnost skutečným přínosem?*

Asi jako u všeho, i v tomto případě platí, že ze všeho nejvíce záleží na konkrétních lidech, to znamená na samotných členech farní rady. A dále pak na tom, jaké podmínky ke své práci bude mít, jakou odezvu a podporu bude mít její činnost u farnosti a u bratří františkánů. Ze zatím proběhlých schůzek a snah farní rady mám velkou naději, že její činnost bude nejen pro farnost, ale i v širším měřítku, užitečná, tak jako byly dobré a užitečné aktivity farníků (těch, kteří jsou nyní „farními radními“ i dalších, kteří jimi nejsou), před vznikem farní rady jako takové.

5/ *Když jsem s vámi před časem rozhovor plánovala, řekla jste mi s úsměvem, že byste si přála, aby mé otázky byly hezké. Rozumím tomu tak, že jsou to takové otázky, na které se hezky, snadno a s chutí odpovídá. Jestli Vám mám alespoň trochu vyhovět, jakou otázku byste si přála nejraději?*

V poslední době mi spolehlivě působí nepřekonatelně dobrou náladu od srdce jdoucí: „Dobré ráno, jak jsi se vyspala?“ Chápu, že taková otázka se příliš nehodí do tohoto rozhovoru.

CÍRKEVNÍ DOKUMENTY

Již v minulých dobách se církev mnoha způsoby snažila mírnit sociální a ekonomický útlak jak vlastní aktivitou, tak i mravním působením na mocné tohoto světa. Rozvojem kapitalismu v 19. století však vyvstala tato otázka v rozměrech dosud netušených a s tím i naléhavá potřeba církve nemlčet v této nové situaci.

Sociální učení, ujasňující postavení církve v moderním světě, se plně otevřelo v závěru 19. století sociální encyklikou papeže Lva XIII. Rerum novarum z r. 1891, kdy se poměry dělnictva začaly jevit jako neudržitelné. Již tehdy se toto učení jasně vymezilo jak proti tržnímu liberalismu a světu kapitálu, tak i proti názorům socialistů, zvláště jejich základním ideovým východiskům. Oba tyto směry, přes svou ideovou protichůdnost mají společný kořen - oba vycházejí ze světa zbaveného Boha, světa, v němž si to my lidé sami nejlépe zařídíme.

Úloha církve a křesťanů je ovšem na tomto poli nikoliv výkonná, spojená s mocí, ale v oblasti morální a mravní, zavazující každého svou duchovní a mravní autoritou. Pro křesťana by ovšem právě tato mravní autorita měla stát daleko výše než úzké ekonomické zájmy a střety jednotlivých skupin. Práce

totiž není a nemůže být zbožím, které jeden nabízí a druhý kupuje a sociální problém v křesťanském pojetí není jen bojem za jeho spravedlivé ohodnocení.

Klíčem k pochopení sociálního magisteria církve je samo chápání práce. Práce není trestem, k němuž jsme byli odsouzeni v důsledku prvotního hříchu a již vůbec není jen prostou nezbytností pro zajištění základních životních potřeb. Je především posláním, k němuž Bůh povolal člověka - jděte, naplňte zemi a podmaňte ji. Odtud ona základní důstojnost práce, která přes svou tíhu, kterou na ni uvalil prvotní hřích, je naším podílem na tvůrčím díle Božím.

Trvalá přednost práce před kapitálem, vážnosti a důstojnosti života před vytvářenou hodnotou a ziskem je součástí základního pohledu na člověka, dotýká se pramenů naší víry, samotného smyslu a poslání člověka v Božím řádu. Úloha církve a křesťanů tím nejenže neklesá, ale naopak se stává stále naléhavější, neboť kde jinde dnes hledat skutečnou a upřímnou úctu k lidské práci a důstojnosti, než v mravním odkazu Kristově.

Pro úspěch tohoto díla je třeba trvale hledat i rovnováhu a harmonické soužití, usilovat o zachování a udržení jednoty společnosti a světa ve vyšším mravním řádu, bez něhož musí posléze dojít k duchovnímu rozkladu a posléze i materiálnímu zhroucení.

Sociální učení patří přitom k těm otázkám života a působení církve, kde II. vatikánský koncil mohl těsně navázat na pevné základy, hlavní postuláty a východiska. Dílem tohoto ducha jsou především encykliky Jana XXIII. (*Mater et magistra*, *Pacem in terris*), Pavla VI. (*Populorum progressio*, *Octogesima adveniens*) i Jana Pavla II. (*Laborem exercens*, *Sollicitudo rei socialis*). Dosavadní práci církve na tomto poli pak shrnul v encyklice *Centesimus annus* (1991), vydané ke stému výročí *Rerum novarum*.

Tak, jako byla encyklika *Rerum Novarum* v r. 1891 branou, jíž se otevřela církev nastupujícímu 20. století, pak *Centesimus annus* je v sociální oblasti branou do století jednadvacátého. Mnohé z toho, co vytýká Lev XIII., je dnes již překonáno nebo vyřešeno, je tu však nesčetně dalších nových problémů, které se dnes zdají stejně neřešitelné, jako ty v roce 1891. Je to především nový prvek globalizace světa, narůstající konflikt nesmírného bohatství a stejně hluboké bídy, prvky, které znepokojují stále více lidí a ohrožují křehkou rovnováhu světa na konci druhého tisíciletí.

Sociální učení církve je cestou, na niž jsou zváni všichni, kdo se znepokojením sledují důsledky bezohledného sobectví i lidského ponížení posledních dvou století, kdo touží v Kristově duchu přinášet do tohoto temna světlo lásky, volající po spravedlnosti, míru i důstojnosti pro každou lidskou bytost.

J. J. Outrata

Adopce na dálku

Chceme-li vzít poslední odstavec předcházejícího článku vážně, nabízí se nám jedna z konkrétních možností pomoci těm nejchudším, a tak se podílet na nepatrném umenšení konfliktu nesmírného bohatství a stejně hluboké bídy.

pozn. red.

Chcete pomoci chudým dětem v Indii dosáhnout alespoň základního vzdělání, a tak je vymanit z bludného kruhu nezaměstnanosti a bídy, které jsou spolu neodlučně spojeny?

Zapojte se prostřednictvím Arcidiecézní charity Praha do projektu „Adopce na dálku“. Za 4 400.- Kč ročně bude moci vámi sponzorované dítě z velmi chudé rodiny (nebo bez rodičů) chodit celý rok do školy, o vánocích dostane oblečení a malý dárek, dostane zdarma školní pomůcky a o prázdninách se účastní letního tábora. Až vám „vaše“ dítě pošle první dopis (do angličtiny přeloží obětavá sestra Marie Goretti) a kopii svého vysvědčení, abyste viděli, že se ve škole opravdu snaží, bude vás hřát u srdce pomyšlení, že můžete pomáhat, i když jste daleko. Náš sponzorovaný „syn“ se jmenuje Peter Fernandez a po pěti letech naší podpory už školní docházku skončil. Teď jsme si adoptovali sedmiletou holčičku Sylvii D'Souza.

Sestra Marie Goretti přijíždí každý rok do naší republiky navštívit sponzorující rodiče, naposledy tu byla v září 98.

Bližší informace vám podá Charita v Londýnské 44, Praha 2, tel. 24 24 65 73 nebo 24 24 65 19, paní Marie Zemanová.

Také my vám rádi ukážeme obrázky z Indie a dopisy našich sponzorovaných dětí.

Koronthályovi

CÍRKEV A SPOLEČNOST

Pomoc potřebným - pozvání

Domov sv. Karla Boromejského v Praze-Řepích, K šancím 50, hledá dobrovolníky - spolupracovníky. Nabízíme tak možnost spolupracovat v pěkném prostředí na velké potřebné pomoci člověku v jeho utrpení a podílet se na jeho remobilizaci. Informace osobně nebo na tel. 302 32 46.

Děkují Vám předem jménem nemocných a starých lidí v našem Domově za jakoukoli pomoc.

S přáním všeho dobra

*S. M. Bohuslava Kubačáková
představená Domova*

Proč petice?

Vztahy mezi státem a církvemi jsou v těchto dnech a týdnech na nejnižší úrovni od pádu komunistického režimu. Vláda sociální demokracie si opravdu počíná tak, jako by jí na dobrých vztazích s církvemi vůbec nezáleželo. Jmenování představitele KSČM, strany, jež se dosud nedistancovala od svých zločinů proti celému národu, do vládní komise pro řešení vztahu mezi státem a církvemi musí působit na všechny soudné lidi jako plivnutí do tváře. Všichni cítíme, že je třeba se ozvat, a máme příležitost, stačí připojit své jméno pod petici.

Vzpomeňme si, jak významnou úlohu hrály petice před deseti lety a jak podstatně přispěly k tomu, že si dosud sebejistý režim uvědomil existenci občanské společnosti, spojené ideálem svobody a mravnosti. Dnešní petice není jen záležitostí církví, podepsala ji již celá řada osobností veřejného života. Věřící i "nevěřící", prostě lidé se mohou znovu cítit spojeni ve společném úsilí. Petice požaduje, aby si obě strany, tedy stát, reprezentovaný vládou, i církve a náboženské společnosti uvědomily, že se navzájem potřebují, že jedině spolupráce může otevřít cestu k lepšímu spoluzítí.

Na státu je, aby uznal důležitost duchovního odkazu, který církve chrání a prostředkují pro celou společnost, pro věřící i nevěřící. Na církvích, na nás všech pak spočívá úkol dokazovat stále a znova, že nám nejde o vládu, ale o službu. Majetek se nikdy nesmí stát pro církve a církve vůbec cílem, jakýkoli náznak takového podezření ničí nenávratně důvěru veřejnosti v křesťany a jejich společenství.

V dnešní globalizující se společnosti na nás čeká přetěžký úkol být těmi, kdo se nestarají jen o svůj ohrazený chlívěček, ale dávají své schopnosti a síly bez nároku na zisk do služby dobra, pravdy a lásky, kdekoli a kdykoli. Církev je společenství světové a její hlas proto může znít "do všech končin země". Bráníme-li dnes a v tomto státě své právo na důstojnou existenci, číňme tak spojení se všemi, kteří třeba právě dnes prožívají kdekoli na světě své Golgoty.

Filip M. Oustrava

Cizinci ve vlastním městě? (na okraj přednáškového cyklu)

Možná jistým zklamáním pro pořadatele, přesto ale nakonec optimisticky a nadějně vyzněla první přednáška z cyklu, věnovaného Praze a jejím obyvatelům, vztahu občanů ke svému městu a možnostem zlepšení kvality života v něm. (Tomáš Vrba - "Veřejný prostor", 17. 2. t.r.).

Malá účast nakonec nezabránila tomu, aby se sešli ti, jimž není lhostejný osud města, ve kterém žijí, občané, kteří cítí starost a potřebu přičinit se o to,

aby život v krásném městě Praze mohl být obohacením a přínosem a nikoliv jen nutně trpěným zlem.

Hosté večera, šéfredaktor měsíčníku Nová Přítomnost Tomáš Vrba aj., se zjevně necítili být malou účastí nikterak zaskočeni. Naopak povzbuzovali přítomné, aby se nenechali odradit a společně hledali způsob, jakým toto téma učinit přitažlivějším, zejména pak mladým obyvatelům Prahy.

Jako malý zázrak, zapůsobila účast redaktorky ČT z oddělení publicistiky a dokumentaristiky, která se večera zúčastnila "jen tak náhodou" - díky ohlášce kněze po večerní bohoslužbě. Vyhlídky celého zamýšleného seriálu večerů se tak rázem staly nadějnějšími.

Jistě i mnohé z Vás trápí stinné stránky života v Praze a nechcete se smířit s tím, že je to nutná daň za naši svobodu a nedá se s tím tudíž nic dělat. Přijďte tentokrát i Vy - bude nás víc. Dozvíme se mnoho zajímavého, ale třeba nás společně napadne, co, kde a jak by se dalo řešit. *H. Outratová*

Co jsou to „Manželská setkání“? Rozdělte se s námi o zkušenost.

Pořádá je každý rok Centrum pro rodinu při arcibiskupství pražském spolu s organizací YMCA - Živá rodina a jsou to týdenní letní manželské obnovy, které jsou doplněny ještě dvěma víkendovými obnovami (na podzim a na jaře). Kromě každodenní mše svaté a celotýdenní přítomnosti kněze - zpovědníka - tvoří program přednášky, které se zabývají konkrétními problémy v manželství, především otázkami vzájemné komunikace, a ze svědectví samotných manželských párů nabízejí možnosti jejich řešení. Po přednáškách následuje práce v malých skupinkách, které vede vždy jeden zkušený manželský pár - a manželé mají možnost pracovat na svém vztahu pěkně intenzivně a do hloubky. Je to těžká práce (někdy v půli týdne máte chuť nechat věci tak, jak jsou, a odjet domů), ale stojí za to vydržet - i po 24 letech manželství (nebo právě proto) zjistíte, že jsou tu nové možnosti uzdravení všeho toho, co se za ta léta nahromadilo (to je naše nová zkušenost z loňska). Cesta k uzdravení naší nemocné společnosti vede přes uzdravení rodiny, jejímž srdcem je základní „manželský trojúhelník“: vztah muže, ženy a Boha. Děti od 0 do 15 let můžete vzít s sebou, bude o ně vzorně pečovat tým zkušených a školených „pečounů“ z řad mládeže nad těch 15 let.

Letošní setkání manželských párů se koná od 6.-14. 8. 1999 v Žihle, okres Plzeň-sever. Bližší informace dostanete v Centru pro rodinu, Štěpánská 10, 120 00 Praha 2, tel. 24 94 22 36, kde se můžete také přihlašovat.

Srdčně vás zvou Markéta a Vladimír Koronthályovi

Číslo čtyřicet v Bibli aneb Jak je dobré znát Starý zákon

První neděli postní uvádí biblické liturgické čtení v cyklu A známý příběh o Ježíšově pokoušení od ďábla na poušti, který začíná takto: „Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl.“ (Mt 4,1-2)

Tentokrát chci na tomto textu ilustrovat, jak je pro lepší pochopení mnohých údajů v Novém zákoně dobré znát rozmanité starozákonné předobrazy. Společným znakem pro různé události je především číslovka čtyřicet, která označovala dobrý, Bohem určený čas. Asi nejznámějším předobrazem Ježíšova půstu je čtyřicetileté putování Izraele pouští do zaslíbené země (Ex 16,35). Na rozdíl od stále reptajících Izraelců (např. Nu 14,32-34) Ježíš pokoušení nepodleh. V testu si můžete vyzkoušet, zda znáte další starozákonné události, spojené s číslovkou čtyřicet.

„Mnohé souvislosti, otázky a narážky, které byly pro židokřesťanské čtenáře, na základě jejich výchovy v tradicích Izraele samozřejmě, můžeme opravdu pochopit a rozumět jim teprve po pomalém vcítění do myšlenkového světa palestinského židovství na přelomu času.“

Citát je převzat z knihy M. Limbeck, Evangelium sv. Matouše, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 1996 ve spolupráci s českým katolickým Biblickým dílem jako první titul v řadě Malých Stuttgartských komentářů. V této řadě vyjdou postupně komentáře ke všem novozákonním knihám. Dosud vyšly komentáře ke čtyřem evangeliím, které všem vřele doporučuji jako vhodnou pomůcku při čtení Písma sv.

Otázky:

1. Které dvě významné starozákonné postavy se čtyřicet dní a nocí postily a zároveň se setkaly s Bohem na hoře ?
2. Jak se jmenoval pelištejský voják, který vyzývavě vystupoval před izraelskými muži a stavěl na odiv svoji sílu čtyřicet dní ?
3. Který prorok musel ležet čtyřicet dní na pravém boku ?
4. Jak se jmenoval prorok, který město Ninive varoval čtyřicet dní před jeho zkázou ?
5. Jak dlouho trval silný déšť při potopě ?

Světové modlitební hnutí vzešlé z naší farnosti

Co před 52 lety ve farnosti Panny Marie Sněžné vedlo malíře Otto Pavlíčka zpět do Církve, je zastřeno tajemstvím, jež mohl poodhalit tehdejší provinciál františkánů Dr. Jan Urban. Z potulného umělce a světoběžníka, křesťanské víře zcela odcizeného, se najednou stal protějšek bohatého mladíka z evangelia: k velké nevoli svých příbuzných značné jmění (zděděné po prarodičích v Opavě) rozdává chudým a jako chudý františkán br. Petrus začíná ve svých 35 letech studovat teologii na německé univerzitě. Je vysvěcen na kněze, ale brzo je zatčen gestapem a poslán na západní frontu. Co zažil ve válce a mezi esesáky v zajateckém táboře, vzbuzovalo v jeho nitru naléhavou potřebu, aby se všichni lidé navzájem smířili. Aby to byl smír, který by se šířil od člověka k člověku jako řetěz spojené modlitby, který by sahal od pólu k pólu, od Atlantiku po Pacifik.

Po propuštění z válečného zajetí odjíždí k františkánům do Vídně a působí v Rakousku jako lidový misionář. Ve svém nitru cítí stále nepokoj a nutnost něco podniknout, aby národ vybědl z duchovní i hmotné bídy a mohl žít nadále v míru. 2. února 1946 klečí v bazilice poutního místa Mariazell a ve své tísní a nejistotě prosí o radu. Takto popisuje františkán Petrus Pavlíček svou hodinu milosti: *Když jsem v roce 1946 u milostného oltáře v Mariazell děkoval Bohu a Marii, že jsem se ve zdraví mohl vrátit z války a z válečného zajetí a prosil o pomoc a svobodu pro rozbombardované Rakousko ponechané v bídě a hladu, uslyšel jsem ve svém srdci Mariinu odpověď: „Čiňte, co vám říkám, a budete mít mír.“*

Tehdy P. Petrus pochopil výzvu z Fatimy, v níž Matka Boží žádá modlitbu růžence. Po svém návratu do Vídně založil modlitební hnutí, jemuž dal název „Růžencové smírné křížové tažení za mír ve světě“ Je „ironií osudu“, že o tomto hnutí, které je rozšířeno ve 132 zemích světa a má už dva a půl milionů členů, víme tak málo v naší farnosti.

Ve středu 7. dubna v 19:19 bude ve farním klubu promítnut **videofilm** „**Tichá síla**“ o tom, jak se splnilo Mariino zaslíbení o obrácení Ruska.

Správné odpovědi:

1. Byly to dvě nejvýznamnější postavy SZ: Mojžíš a Eliáš. Mojžíš zůstal u Boha na hoře Sinaji 40 dní a 40 nocí dvakrát, během té doby „chleba nepojedl a vody se nenapil“ (Ex 24,18; Ex 34,28; Dt 9,9). Eliáš, posilněný andělským pokrmem, putoval 40 dní a 40 nocí k hoře Chorébu (1 Kr 19,8).
2. Goliáš (1 S 17,16).
3. Ezechiel (Ez 4,6).
4. Jonáš (Jon 3,4).
5. Čtyřicet dní a čtyřicet nocí (Gn 7,12).

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:40 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,

18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:15, 18:00

V postní době každý pátek a neděli v 17:15 křížová cesta

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Březen 1999

1. 3.	Po	16:00	"Mátohy" - setkání zástupců společenství mladých	farní klub
2. 3.	Út	16:00	Setkání farnosti a farní rady	farní klub
		14:00	Plavání pro děti v YMCA	
9. 3.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	farní klub
10. 3.	St	15:00	Křeslo pro hosta - pořádá UKŽ	farní klub
		17:00	Počítačový kurz pro začátečníky	farní klub
		19:19	Ekumenické setkání - zpěv, beseda	farní klub
15. 3.	Po	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
19. 3.	St		Slavnost sv. Josefa	
23. 3.	Út	18:00	Kající bohoslužba, není mše svatá	
24. 3.	St	19:19	Přednáška s diapozitivy: Architektura města a chrámů v Kijevě na Ukrajině	farní klub
25. 3.	Čt		Slavnost Zvěstování Páně	
28. 3.	Ne		Květná neděle	
31. 3.	St	19:00	Vernisáž výstavy Radka Brože	v ambitu
1. 4.	Čt		Zelený čtvrtek	
		8:00	pro ty, kdo nemohou večer	
		18:00	mše svatá na památku Večeře Páně	
2. 4.	Pá		Velký pátek - postní den	
		15:00	křížová cesta	
		16:00	velkopáteční obřady	
3. 4.	So		Bílá sobota	
		20:00	obřady velikonoční vigilie	
4. 4.	Ne		Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
5. 4.	Po		Pondělí velikonoční (jako v Ne, není dětská)	
6. 4.	Út	16:00	Setkání farnosti a farní rady	farní klub

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněžanky jsou 5,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhazujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Farní úřad., Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 265742

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13